

2026. évi ... törvény

Magyarország és az Angolai Köztársaság között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókijátszás és adóelkerülés megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről

[1] E törvény célja, hogy a Magyarország és az Angolai Köztársaság közötti gazdasági kapcsolatok elmélyítése érdekében a két ország közötti, kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményt a hazai jogrendbe átültesse.

[2] A törvény a hazai jogrendbe való átvétellel elismeri az Angolai Köztársasággal való kapcsolatban az Egyezmény szabályainak kötelező hatályát.

[3] A fenti célok elérése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad Magyarország és az Angolai Köztársaság között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókijátszás és adóelkerülés megakadályozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

(1) Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövegét az *1. melléklet* tartalmazza.

(2) Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét a *2. melléklet* tartalmazza.

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. §, a 3. §, valamint az *1. melléklet* és a *2. melléklet* az Egyezmény 29. Cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, a 2. §, a 3. §, az *1. melléklet* és a *2. melléklet* hatálybalépésének naptári napját – annak ismertté válását követően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

EGYEZMÉNY
MAGYARORSZÁG ÉS AZ ANGOLAI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT
A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS
AZ ADÓKIJÁTSZÁS ÉS ADÓELKERÜLÉS MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

AZ EGYEZMÉNY PREAMBULUMA

Magyarország és az Angolai Köztársaság attól az óhajtól vezérelve, hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és előmozdítsák az adóügyi együttműködésüket,

Arra törekedve, hogy Egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban illetőséggel bíró személyek közvetetten részesüljenek a jelen Egyezmény nyújtotta kedvezményekben),

Az alábbiak szerint állapodtak meg:

I. Fejezet
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk
SZEMÉLYI HATÁLY

Ezen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ezen Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadó;

(ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) Angolában:

(i) a személyi jövedelemadó (Imposto sobre os Rendimentos do Trabalho);

(ii) a társasági adó (Imposto Industrial);

(iii) az ingatlanadó (Imposto Predial); és

(iv) a tőkenyereség-adó (Imposto sobre a Aplicação de Capitais);

(a továbbiakban: „angolai adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

5. Az Egyezmény bármely más rendelkezésétől függetlenül semmi sem érinti valamely Szerződő Államnak, vagy annak helyi kormányzatainak vagy helyi hatóságainak jogát arra, hogy az adott esetben alkalmazza a saját Szerződő Államuk területén található szénhidrogénekből és a kapcsolódó tevékenységekből származó jövedelmek és nyereségek adóztatásával kapcsolatos belső jogszabályait és rendelkezéseiket.

II. Fejezet MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Magyarország” kifejezés a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározott földrajzi területet jelenti;

(b) az „Angola” kifejezés az Angolai Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva magában foglalja annak területi tengerét, valamint a területi tengeren kívüli bármely területet, beleértve a kontinentális talapzatot, amelyet Angola jogszabályai és a nemzetközi joggal összhangban olyan területként jelöltek ki vagy jelölhetnek ki a jövőben, amelyen belül Angola szuverén jogokat vagy joghatóságot gyakorolhat;

(c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Angolai Köztársaságot jelentik a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

(g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevétele végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) az Angolai Köztársaság esetében a pénzügyminisztert, az Angolai Köztársaság elnökének felhatalmazása alapján, vagy annak meghatalmazott képviselőjét;

(j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki ezen Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását ezen Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;

(k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését.

(l) az „elismert nyugdíjalap” kifejezés valamely Államban létrehozott olyan jogalanyt vagy konstrukciót jelent, amelyet az adóztatás szempontjából különálló személyként kezelnek abban az Államban, és:

(i) amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag nyugdíjjuttatások és kiegészítő vagy járulékos juttatások természetes személyek részére történő kezelésére vagy nyújtására hoztak létre és működtetnek, és amelyet e minőségében az Állam vagy annak politikai alegységei vagy helyi hatóságai szabályozzák; vagy

(ii) amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag az (i) alpontban említett jogalanyok vagy konstrukciók javára történő befektetések céljára hoztak létre és működtetnek.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározásai az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásaival szemben.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye, vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben a tényleges üzletvezetésének helye található.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti erőforrások kitermelésére szolgáló bármely más helyet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

(a) Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok vagy az ezekkel összefüggő felügyeleti tevékenységek, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység több mint 183 napig tart bármely 12 hónapos időszakban, amely az adott adóévben kezdődik vagy végződik;

(b) Szolgáltatások nyújtása, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, egy vállalkozás által alkalmazottakkal vagy más, a vállalkozás által ilyen célból alkalmazott személyezettel, de csak ha ilyen jellegű tevékenységek az egyik Szerződő Államban bármely az adott adóévben kezdődő vagy végződő tizenkét hónapos időszakon belül, egyfolytában vagy megszakításokkal összesen több, mint 183 napig folytatódnak.

(c) Természetes személy által folytatott vállalkozás esetében a szolgáltatások nyújtása valamely Szerződő Államban az adott természetes személy által, de csak akkor, ha az adott természetes személy tartózkodása abban az Államban az ilyen szolgáltatások nyújtása céljából több mint 183 napig tart összesítve bármely 12 hónapos időszakban, amely az adott adóévben kezdődik vagy végződik;

(d) A természeti erőforrások kutatására vagy feltárására szolgáló telepítmény vagy építmény valamely Szerződő Államban, feltéve, hogy a telepítmény vagy építmény legalább 90 napig fennáll.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármely más tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag az (a)–(e) alpontokban említett tevékenységek bármely kombinációjára,

feltéve, hogy az ilyen tevékenység vagy az (f) alpont esetében a kombinációból fakadóan az állandó üzleti hely teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

4.1. A 4. bekezdés nem alkalmazandó olyan állandó üzleti helyre, amelyet egy vállalkozás használ vagy tart fenn, ha ugyanazon vállalkozás vagy egy vele szorosan kapcsolódó vállalkozás üzleti tevékenységet folytat ugyanazon a helyen vagy egy másik helyen ugyanabban a Szerződő Államban, és:

- (a) az a hely vagy a másik hely a vállalkozás vagy a vele szorosan kapcsolódó vállalkozás számára telephelyet keletkeztet jelen cikk rendelkezései alapján, vagy
- (b) a két vállalkozás által ugyanazon a helyen, vagy ugyanazon vállalkozás vagy a vele szorosan kapcsolódó vállalkozások által a két helyen végzett tevékenységek kombinációjából eredő teljes tevékenység nem előkészítő vagy kiegészítő jellegű,

feltéve, hogy azon üzleti tevékenységek, amelyeket a két vállalkozás ugyanazon a helyen, vagy ugyanazon vállalkozás vagy a vele szorosan kapcsolódó vállalkozások a két helyen végeznek, egymást kiegészítő funkciókat képeznek, amelyek egy egysége üzleti tevékenység részét alkotják.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire, azonban figyelemmel a 7. bekezdés rendelkezéseire, ha egy személy az egyik Szerződő Államban egy vállalkozás nevében jár el, akkor az a vállalkozás úgy tekintendő, hogy az adott Államban telephellyel rendelkezik azokra a tevékenységekre tekintettel, amelyeket az a személy a vállalkozás érdekében végez, amennyiben ez a személy rendszeresen köt szerződéseket, vagy rendszeresen olyan meghatározó szerepet játszik a szerződéskötésben, amely szerződések rendszeresen, lényegi módosítás nélkül kerülnek megkötésre a vállalkozás által és ezek a szerződések:

- (a) a vállalkozás nevében jönnek létre, vagy
- (b) a vállalkozás tulajdonában lévő vagy a vállalkozás által használati joggal bírt vagyontárgyak tulajdonjogának átruházására, illetve használati jogának biztosítására irányulnak, vagy
- (c) a vállalkozás által nyújtott szolgáltatásokra vonatkoznak,

kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban egy személy kizárólag vagy szinte kizárólag egy, vagy több olyan vállalkozás nevében jár el, amellyel szoros kapcsolatban áll, az ilyen személy nem tekintendő független ügynöknek e bekezdés értelmében az érintett vállalkozás vonatkozásában.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

8. E cikk alkalmazásában egy személy akkor tekintendő szoros kapcsolatban állónak egy vállalkozással, ha az összes releváns tény és körülmény alapján irányítja a másikat, vagy mindkettő ugyanazok a személyek, vagy vállalkozások irányítják. Minden esetben egy személy szoros kapcsolatban állónak tekintendő egy vállalkozással, ha közvetlenül vagy közvetve több mint 50 százalékos haszonhúzó érdekeltséggel rendelkezik a másikban (vagy társaság esetén a társaság részvényeinek összesített szavazati jogának és értékének, illetve a társaságban fennálló haszonhúzó tőkeérdekeltségnek több mint 50 százalékaival), vagy ha egy másik személy közvetlenül vagy közvetve több mint 50 százalékos haszonhúzó érdekeltséggel rendelkezik (társaság esetén a társaság részvényeinek összesített szavazati jogának és értékének, illetve a társaságban fennálló haszonhúzó tőkeérdekeltségnek több mint 50 százalékaival) az adott személyben és vállalkozásban, vagy a két vállalkozásban.

III. Fejezet A JÖVEDELEM ADÓZTATÁSA

6. Cikk INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást és az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban lévő telephelyen keresztül fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyet akkor

érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett önálló vállalkozásként fejtene ki, teljesen független kapcsolatot tartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely üzleti tevékenységével kapcsolatos költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg, az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk NEMZETKÖZI HAJÓZÁS ÉS LÉGIFORGALOM

1. Egy Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége, amely hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak ebben az államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt

nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által elvégzett kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében közvetlenül legalább 15 százalékos részesedéssel rendelkezik egy olyan 365 napos időszakon keresztül, amely magában foglalja az osztalék kifizetésének napját (ezen időszak kiszámításakor nem vehetők figyelembe azok a tulajdonosi változások, amelyek közvetlenül egy társasági átszervezésből – például egyesülésből vagy szétválásból – erednek, akár a részvényeket birtokló, akár az osztalékot fizető társaság esetében); vagy

(b) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti jegyekből vagy élvezeti jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan egyéb jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet

fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 8 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk 2. bekezdésére tekintet nélkül valamely Szerződő Államban keletkező kamat mentes az adó alól abban az Államban, feltéve, hogy:

(a) a kamatot valamely Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai fizetik; vagy

(b) a kamatot valamely Szerződő Államnak vagy annak helyi hatóságainak vagy általuk teljes egészében tulajdonolt intézménynek vagy szervnek (beleértve a pénzügyi intézményeket) fizetik; vagy

(c) a kamatot elismert nyugdíjalapnak fizetik.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatot ez a telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal a jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezett, ebben az államban is megadóztatható ennek az államnak a jogszabályai szerint, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó mértéke nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 8 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet valamely szerzői jog (beleértve az irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, a rádió- és televízióadások vagy mozifilmek, mozgóképek vagy filmek szerzői jogát), bármilyen szabadalom, védjegy, formatervezési vagy más minta, terv, titkos formula vagy eljárás használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban olyan telephelye van, amelyhez ténylegesen kapcsolódik az a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, és ezt a jogdíjat ez a telephely viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz

mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy részvények vagy hasonló érdekeltségek – például partnerségben vagy bizalmi vagyonkezelésben fennálló érdekeltségek – elidegenítéséből származó nyeresége, amennyiben az elidegenítést megelőző 365 napos időszak során bármely időpontban az említett részesedések vagy érdekeltségek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik államban fekvő, a 6. cikkben meghatározott ingatlan vagyonból származott, megadóztatható a másik Szerződő Államban.

3. Az e cikk 2. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az államban adóztatható.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk MŰSZAKI SZOLGÁLTATÁSOKÉRT JÁRÓ DÍJAK

1. A műszaki szolgáltatásért járó díj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal a 8., 16. és 17. cikk rendelkezéseinek alávetve műszaki szolgáltatásért járó díj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyikben keletkezett, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ha azonban a díj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a műszaki szolgáltatásért járó díj bruttó összegének 5 százalékát.

3. Az e Cikkben használt „műszaki szolgáltatásért járó díj” kifejezés üzletvezetési, műszaki vagy tanácsadói természetű szolgáltatás miatt teljesített bármiféle kifizetést jelent, kivéve, ha a kifizetés:

- (a) a kifizetést teljesítő személy alkalmazottja részére történik;
- (b) oktatási intézményben történő oktatás céljára vagy oktatási intézmény által végzett oktatás céljára történik;
- (c) egy természetes személy által egy másik természetes személy személyes célú szolgáltatásaiért történik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a műszaki szolgáltatásért járó díj haszonhúzója, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, a másik Szerződő Államban – ahol a díj keletkezik – állandó telephelyen keresztül folytat üzleti tevékenységet, és a műszaki szolgáltatásért járó díj ténylegesen az említett állandó telephelyhez kapcsolódik. Ilyen esetekben az adott helyzettől függően a 7. cikk rendelkezései alkalmazandók.

5. E cikk alkalmazásában – a 6. bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül – a műszaki szolgáltatások díjai az egyik Szerződő Államban keletkezettnek tekintendők, ha a kifizető az adott Állam illetőséggel bíró személye, vagy ha a díjat fizető személy – függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel a Szerződő Államban vagy sem – az egyik Szerződő Államban olyan állandó telephellyel rendelkezik, amelyhez kapcsolódóan a fizetési kötelezettség felmerült, és a díjakat az említett állandó telephely viseli.

6. E cikk alkalmazásában a műszaki szolgáltatások díjai nem tekintendők az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha a kifizető az adott Állam illetőséggel bíró személye, aki a másik Szerződő Államban állandó telephelyen keresztül folytat üzleti tevékenységet, és a díjakat az említett állandó telephely viseli.

7. Ha a műszaki szolgáltatásért járó díjat fizető és a díj haszonhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a műszaki szolgáltatásért járó díj összege meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

15. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

- (a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által, nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű, a hajó vagy légi jármű rendes személyzetének tagjaként a fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás, kivéve a kizárólag a másik Szerződő Államon belül üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkát, csak az elsőként említett államban adóztatható.

16. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

1. Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az a juttatás, amelyet az 1. bekezdés alkalmazásában említett személy a társaságtól a napi vezetői vagy műszaki jellegű funkciók ellátásáért szerez, a 15. cikk rendelkezései szerint adóztatható.

17. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységeből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységeből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet teljes vagy jelentős részben az elsőként említett Állam közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk NYUGDÍJAK

1. A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak abban az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés, valamint a 19. és 22. cikk rendelkezéseire tekintet nélkül valamely nyugdíjrendszerből valamely Szerződő Államban illetőségű személynek fizetett bármely összeg, amely a másik Szerződő Államban lévő forrásokból származik, mentes az adó alól az elsőként említett Államban, ha az ilyen nyugdíj vagy más összeg mentes lenne az adó alól a másik Államban, ha a kedvezményezett abban a másik Államban lenne illetőségű.

3. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államnak vagy annak helyi hatóságának társadalombiztosítási rendszerében kifizetett nyugdíjak és állami rendszer keretében teljesített egyéb kifizetések csak ebben az államban adóztathatóak.

19. Cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. (a) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága vagy az általa létrehozott alap fizet egy természetes személynek, az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztatható.

(b) Mindazonáltal ez a nyugdíj és más hasonló térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben az Államban belföldi illetőséggel bír és annak állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre, nyugdíjakra és más hasonló térítésekre a 15., 16., 17. és 18. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk TANULÓK

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, gyakornok vagy kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik,

nem adóztatható meg ebben a Szerződő Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen a Szerződő Államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk PROFESSZOROK, TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Az a tanár, professzor, vagy kutató aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt az államot kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy felsőfokú tanulmányok folytatása (beleértve a kutatást) céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért, vagy kutatásért kapott díjazás után. Ilyen esetben a jövedelem csak a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ezen cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók a kutatásból származó jövedelemre, ha az ilyen kutatást nem közérdekből, hanem elsősorban valamely meghatározott személy vagy személyek magánérdekében végzik.

22. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. Fejezet KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

A kettős adóztatás az alábbiak szerint kerül elkerülésre:

(a) Magyarországon

(i) Ha valamely Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet szerez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Angolában adóztatható, Magyarország, a (ii) és (iv) alpont rendelkezéseinek fenntartásával, mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(ii) Ha valamely Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemelemeket szerez, amelyek a 10., 11., 12. és 14. cikk rendelkezései szerint Angolában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi, hogy az ilyen személy jövedelmének adójából levonják az Angolában fizetett adó összegét. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg az adó

azon részét, amelyet a levonás megadása előtt kiszámítottak, és amely az Angolából származó ilyen jövedelemelemekre esik.

(iii) Az (i) alpont rendelkezései nem alkalmazandók valamely Szerződő Államban illetőségű személy által szerzett jövedelemre, ha a másik Szerződő Állam az Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy a 10., 11., 12. és 14. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza az ilyen jövedelemre.

(iv) Ha az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely Szerződő Államban illetőségű személy által szerzett jövedelem mentes az adó alól abban az Államban, az ilyen Állam mindazonáltal, az ilyen illetőségű személy fennmaradó jövedelmének adójának kiszámításánál, figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

(b) Angolában

(i) Ha valamely Angolában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet szerez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Magyarországon adóztatható, Angola lehetővé teszi, hogy az ilyen illetőségű személy jövedelmének adójából levonják a Magyarországon fizetett jövedelemadó összegét. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a jövedelemadó azon részét, amelyet a levonás megadása előtt kiszámítottak, és amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre esik.

(ii) Ha az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely Szerződő Államban illetőségű személy által szerzett jövedelem mentes az adó alól abban az Államban, az ilyen Állam mindazonáltal, az ilyen illetőségű személy fennmaradó jövedelmének adójának kiszámításánál, figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

V. Fejezet KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj, műszaki szolgáltatásért járó díj, és más kifizetések az ilyen

vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének, a 12. cikk 6. bekezdésének vagy a 14. cikk 7. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezen Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek

alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. Az előzőektől függetlenül, az egyik Szerződő Állam által kapott információ más célra is felhasználható abban az esetben, ha az ilyen információ mindkét állam jogszabályai alapján felhasználható erre a más célra és az információt biztosító állam illetékes hatósága hozzájárul a felhasználáshoz.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

JOGOSULTSÁG A KEDVEZMÉNYEKRE

1. Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más cikkeinek rendelkezéseire, a jelen Egyezményben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem esetében, amelyről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

2. Amennyiben egy ezen Egyezményben meghatározott kedvezmény az 1. bekezdés szerint megtagadásra kerül egy személytől, azon Szerződő Állam illetékes hatóságának, amely más esetben ezt a kedvezményt megadta volna, ezt a személy egyébiránt úgy kell kezelnie, mint aki jogosult erre a kedvezményre, vagy a jövedelemre vonatkozó más kedvezményekre, ha ez az illetékes hatóság ezen személy kérelme alapján és a vonatkozó tények és körülmények mérlegelése után megállapítja, hogy ezek a kedvezmények megillették volna ezt a személyt az 1. bekezdésben hivatkozott ügylet vagy megállapodás hiányában. Azon Szerződő Állam illetékes hatóságának, amelyhez a kérelmet benyújtották, egyeztetnie kell a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával, mielőtt elutasít egy másik Államban illetőséggel bíró személy által ezen bekezdés alapján benyújtott kérelmet.

VI. Fejezet ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton írásban értesítik egymást arról, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges, hazai jogszabályok által előírt eljárási követelményeknek eleget tettek.

2. Jelen Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépését követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően megszerzett jövedelemre;

(b) az egyéb, jövedelmet terhelő adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépését követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

30. Cikk FELMONDÁS

Ez az Egyezmény hatályban marad mindaddig, amíg valamely Szerződő Állam fel nem mondja. Bármely Szerződő Állam felmondhatja az Egyezményt diplomáciai csatornákon keresztül, legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt írásbeli felmondási értesítéssel az Egyezmény hatálybalépésétől számított nyolc év után.

Ilyen esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondási értesítés megadását követő naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett jövedelmekre;

(b) egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondási értesítés megadását követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő adóévekre kivetett adókra.

AMINEK TANÚSÍTÁSÁUL az alulírottak, erre megfelelően felhatalmazva, aláírták ezt az Egyezményt.

Készült két példányban-ban,20.... napján, magyar, portugál és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Értelmezési eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.

Magyarország részéről

Az Angolai Köztársaság részéről

C O N V E N T I O N
BETWEEN HUNGARY AND THE REPUBLIC OF ANGOLA
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME
AND
THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

PREAMBLE OF THE CONVENTION

Hungary and The Republic of Angola desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

Chapter I
SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1
PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in Hungary:

- (i) the personal income tax;
- (ii) the corporate tax;

(hereinafter referred to as “Hungarian tax”);

(b) in Angola:

- (i) the personal income tax (Imposto sobre os Rendimentos do Trabalho);
- (ii) the corporate income tax (Imposto Industrial);
- (iii) the tax on income of immovable property (Imposto Predial); and
- (iv) the tax on capital gains (Imposto sobre a Aplicação de Capitais);

(hereinafter referred to as “Angolan tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

5. Notwithstanding any other provision of this Convention, nothing shall affect the right of either one of the Contracting States, or of any of their local Governments or local authorities thereof to apply their domestic laws and regulations related to the taxation on income and profits derived from hydrocarbons and its associated activities situated in the territory of their respective Contracting State, as the case may be.

Chapter II DEFINITIONS

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term “Hungary” means the territory of Hungary as defined by its laws in accordance with international law;

(b) the term “Angola” means the Republic of Angola and, when used in a geographical sense, includes the territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea, including the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of Angola and in accordance with international law, as an area within which Angola may exercise sovereign rights or jurisdiction;

(c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Hungary or the Republic of Angola as the context requires;

(d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;

(g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term “competent authority” means:

(i) in the case of Hungary, the minister responsible for tax policy or his authorised representative;

(ii) in the case of the Republic of Angola, the minister of finance, by delegation of powers of the President of the Republic of Angola, or his authorised representative;

(j) the term “national” means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

(l) the term “recognised pension fund” of a State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:

(i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or

(ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision (i).

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar

nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop, and

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” shall be deemed to include:

(a) A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than 183 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned;

(b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

(c) In the case of an enterprise carried on by an individual, the performing of services in a Contracting State by that individual, but only if the individual's stay in that State, for the purpose of performing those services, is for a period or periods aggregating more than 183 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned;

(d) An installation or structure used in the research or exploration for natural resources located in a Contracting State provided that the installation or structure continues for a period of not less than 90 days.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e),

provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4.1 Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and

(a) That place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or

- (b) The overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are

- (a) in the name of the enterprise, or
- (b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
- (c) for the provision of services by that enterprise,

unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

8. For the purposes of this Article, a person is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly, more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

TAXATION OF INCOME

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, and rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, and the usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The

method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 INTERNATIONAL SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 15 per cent of the capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganization, such as a merger or divisive reorganization, of the company that holds the shares or that pays the dividend); or

(b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxable in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt in that State provided that:

- (a) The interest is paid by a Contracting State or local authorities thereof; or
- (b) The interest is paid to a Contracting State or local authorities thereof or to an institution or body (including financial institutions) wholly owned by them; or
- (c) The interest is paid to a recognised pension fund.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxable in that other State.

2. However, royalties arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall settle the mode of application of this limitation by mutual agreement.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright (including the copyright of literary, artistic or scientific work broadcasts or cinematograph films motion pictures or movies), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether that person is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment with which the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests

derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property as defined in Article 6 situated in that other Contracting State.

3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, subject to the provisions of Articles 8, 16 and 17, fees for technical services arising in a Contracting State may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the fees.

3. The term “fees for technical services” as used in this Article means any payment in consideration for any service of a managerial, technical or consultancy nature, unless the payment is made:

(a) to an employee of the person making the payment;

(b) for teaching in an educational institution or for teaching by an educational institution;
or

(c) by an individual for services for the personal use of an individual.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated in that other State, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 as the case may be, shall apply.

5. For the purposes of this Article, subject to paragraph 6, fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State if the payer is a resident of that State or if the person paying the fees, whether that person is a resident of a Contracting State or not, has in a

Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the fees was incurred, and such fees are borne by the permanent establishment.

6. For the purposes of this Article, fees for technical services shall be deemed not to arise in a Contracting State if the payer is a resident of that State and carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated in that other State and such fees are borne by that permanent establishment.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner of the fees for technical services or between both of them and some other person, the amount of the fees, having regard to the services for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the fees shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 15 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 16 DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The remuneration which a person to whom paragraph 1 applies derived from the company in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature may be taxed in accordance with the provisions of Article 15.

Article 17 ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article accruing to an artiste or sportsperson resident of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State, in which the activity of the entertainer or sportsperson is exercised, provided that this activity is supported wholly or mainly out of public funds of the first-mentioned State. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the artiste or sportsperson is a resident.

Article 18 PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of the other Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and of Articles 19 and 22, any amount paid from a pension scheme to a resident of a Contracting State which arises from sources in the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State if that pension or other amount would be exempt from tax in the other State if the recipient were a resident of that other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20 STUDENTS

1. Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21 PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. A professor, teacher or researcher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college, school or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or study. In such a case, the income shall be taxable only in the other Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Chapter IV
METHODS FOR THE ELIMINATION OF
DOUBLE TAXATION

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

(a) In Hungary

(i) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Angola, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph ii. and subparagraph iv., exempt such income from tax.

(ii) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11, 12 and 14 may be taxed in Angola, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Angola. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Angola.

(iii) The provisions of subparagraphs i. shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies the provisions of this Convention to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11, 12 and 14 to such income.

(iv) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

(b) In Angola

(i) Where a resident of Angola derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Hungary, Angola shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Hungary. Such deduction

shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Hungary.

(ii) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Chapter V SPECIAL PROVISIONS

Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, or paragraph 7 of Article 14 apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present the case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Notwithstanding any other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1. The competent authority of the Contracting State to which the request has been made will consult with the competent authority of the other Contracting State before rejecting the request made under this paragraph by a resident of that other State.

Chapter VI
FINAL PROVISIONS

Article 29
ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall in writing through the diplomatic channels notify each other of the completion of the procedures required under its domestic laws for the entry into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force on the 30th day following the receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

(a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

(b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 30
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after eight years from the date of entry into force of the Convention.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

(a) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at this..... day of20...., in the Hungarian, Portuguese and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For Hungary

For the Republic of Angola